

Έκκληση στην ανθρωπότητα να διορθώσει την αδικία

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Θυατείρων](#)

Εγκύκλιο εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτας **για την επέτειο της Εισβολής του Τούρκου κατακτητή στην Κύπρο**, κατά τον Ιούλιο – Αύγουστο του 1974. “Αυτή την Κυριακή, όταν θα λειτουργηθούμε και θα αναπέμψουμε τις ετήσιες επιμνημόσυνες δεήσεις μας, όπως πράττουμε κάθε καλοκαίρι, ας επικαλεστούμε ταπεινά η χάρη του Θεού να καθοδηγήσει την καρδιά και το νου μας, ώστε **να εξευρεθεί η ορθή, η πρέπουσα και η αναγκαία λύση για μια Κύπρο ελεύθερη** και ενωμένη. Είθε ο Θεός να αναπαύει τις ψυχές των ηρώων που ανδρείως θυσίασαν τη ζωή τους, προασπίζοντας αλήθεια και τιμή. Είθε ο Κύριος, η Ζωή και η Ανάσταση, να τους χαρίζει την ειρήνη στη Βασιλεία Του, **να ενισχύει και να παρηγορεί εκείνους που ακόμη θρηνούν. Αιώνια η μνήμη των ηρώων** και είθε να αξιωθούμε μια Κύπρο ανεξάρτητη στις ημέρες μας, ώστε οι επερχόμενες γενεές να έχουν μια νέα επέτειο, επέτειο χαράς να εορτάζουν κάθε χρόνο” αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

Σε άλλο σημείο, τονίζει: “Τηρώντας ευλαβικά τις τραγικές αυτές μνήμες, φέρουμε την ευθύνη, ως Εκκλησία, ως κοινότητα, αλλά και ως άνθρωποι, να

απευθύνουμε έκκληση στην ανθρωπότητα να διορθώσει την αδικία και να τερματίσει την βίαιη διχοτόμηση κράτους ανεξάρτητου. Εκείνοι που εγγυήθηκαν και υποσχέθηκαν ότι η Κύπρος θα παρέμενε ελεύθερη, ανεξάρτητη και ενωμένη, οφείλουν να βγουν μπροστά και να τιμήσουν τις δεσμεύσεις των υποσχέσεων και των εγγυήσεών τους”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ:

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

Υπάρχουν ιστορικά γεγονότα που ξεχωρίζουν στην συλλογική μνήμη ως γεγονότα θριάμβου και χαράς, γεγονότα που συλλογικά αναγνωρίζουμε ως άξια μνήμης και εορτασμού. Υπάρχουν όμως και ιστορικά γεγονότα, τα οποία ανακαλούμε στην συλλογική μνήμη λόγω των πληγών που άνοιξαν στον νου και στην καρδιά μας, λόγω του πόνου και του θυμού που περνούν από γενιά σε γενιά. Τέτοια γεγονότα δεν σβήνουν από την ιστορική μνήμη, ούτε περνούν στην ιστορική λήθη.

Εδώ στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου Ελληνοκύπριοι συγκροτούν την πλειοψηφία των κοινοτήτων μας, η καρδιά και ο νους μας ταξιδεύουν στην Κύπρο κάθε Ιούλιο, καθώς οδυνηρά ανακαλούμε στη μνήμη την βίαιη εισβολή των Τουρκικών στρατευμάτων πριν από 47 χρόνια. Έκτοτε το νησί της Αφροδίτης παραμένει διηρημένο και πληγωμένο, καθώς μεγάλο κομμάτι του βρίσκεται υπό ξένη κατοχή.

Ωστόσο την οδύνη των πληγών της εισβολής βιώνουν εντονότερα οι οικογένειες που θρηνούν μέχρι και σήμερα την απώλεια υιών και θυγατέρων που ενδόξως αγωνίστηκαν προς υπεράσπιση της ανεξαρτησίας της πατρίδας τους και θυσίασαν το ύψιστο αγαθό της ζωής τους για τη γενέτειρά τους. Η συλλογική μνήμη διατηρεί ζωντανή την θύμηση της ηρωικής τους θυσίας, αλλά και όλα τα συγκλονιστικά γεγονότα εκείνων των τραγικών ημερών. Σήμερα, θυμόμαστε τους αγνοουμένους και προσευχόμαστε για την ανάρρησή τους, δίνοντας φωνή στην διακαή μας επιθυμία για απαντήσεις και δικαιοσύνη.

Τηρώντας ευλαβικά τις τραγικές αυτές μνήμες, φέρουμε την ευθύνη, ως Εκκλησία, ως κοινότητα, αλλά και ως άνθρωποι, να απευθύνουμε έκκληση στην ανθρωπότητα να διορθώσει την αδικία και να τερματίσει την βίαιη διχοτόμηση κράτους ανεξάρτητου. Εκείνοι που εγγυήθηκαν και υποσχέθηκαν ότι η Κύπρος θα παρέμενε ελεύθερη, ανεξάρτητη και ενωμένη, οφείλουν να βγουν μπροστά και να τιμήσουν τις δεσμεύσεις των υποσχέσεων και των εγγυήσεών τους.

Έθνη που μιλούν για δικαιοσύνη, ελευθερία, αλήθεια, ειρήνη, σταθερότητα και για άλλα υψηλά και ευγενή ιδανικά, δεν είναι δυνατόν να αδρανούν και να έχουν ήσυχη την συνείδησή τους, ενώ η αδικία δεν έχει ακόμη θεραπευθεί. Η Εκκλησία δεν

πρεσβεύει την εκδίκηση, τον θυμό ή την ανταπόδοση. Ωστόσο, η Εκκλησία είναι η φωνή της Αληθείας, ο ασφαλής λιμένας της ανθρώπινης ελευθερίας και ο φάρος της θείας δικαιοσύνης. Ως εκ τούτου, καλεί όλα τα πνευματικά της τέκνα, αλλά και όλη την ανθρωπότητα να διορθώσει τα λάθη και να θεραπεύσει τις αμαρτίες του παρελθόντος.

Το Τείχος του Βερολίνου έπεσε χρόνια πριν και το Σιδηρούν Παραπέτασμα δεν υπάρχει πλέον. Γιατί πρέπει η Κύπρος να είναι ακόμη διηρημένη και διχοτομημένη, παραδομένη στην επώδυνη μέγγενη της αδικίας; Η ακεραιότητα της αλήθειας και της δικαιοσύνης καταστρατηγείται, εάν παρέχονται σε κάποιους ως προνόμια, ενώ στερούνται από άλλους.

Αγαπητοί μου εν Κυρίω, μη λησμονείτε ότι πρωτίστως και προπαντός είμαστε τέκνα της Εκκλησίας και εν Κυρίω υπάρχει πάντα η ελπίδα. Οφείλουμε, λοιπόν, να παραμερίσουμε ό,τι μας χωρίζει και να γίνουμε μια φωνή, μια καρδιά και ένας νους και μόνο τότε, ως ομολογητές της πίστης, της ελπίδας και της αγάπης που τρέφει ο Χριστός στις καρδιές μας, θα μπορέσουμε να υπερβούμε τα όρια των κοινοτήτων μας, να κοινωνήσουμε την αλήθεια της ιστορίας μας και να μοιραστούμε τον πόνο που ακόμα μας βαραίνει. Μόνο όταν σταθούμε ενωμένοι, θα ατενίσουμε την αλλαγή, που όλοι εκ βαθέων λαχταρούμε, να πραγματώνεται εντός του ιστορικού χρόνου.

Αυτή την Κυριακή, όταν θα λειτουργηθούμε και θα αναπέμψουμε τις ετήσιες επιμνημόσυνες δεήσεις μας, όπως πράττουμε κάθε καλοκαίρι, ας επικαλεστούμε ταπεινά η χάρη του Θεού να καθοδηγήσει την καρδιά και το νου μας, ώστε να εξευρεθεί η ορθή, η πρόπουσα και η αναγκαία λύση για μια Κύπρο ελεύθερη και ενωμένη.

Είθε ο Θεός να αναπαύει τις ψυχές των ηρώων που ανδρείως θυσίασαν τη ζωή τους, προασπίζοντας αλήθεια και τιμή. Είθε ο Κύριος, η Ζωή και η Ανάσταση, να τους χαρίζει την ειρήνη στη Βασιλεία Του, να ενισχύει και να παρηγορεί εκείνους που ακόμη θρηνούν. Αιώνια η μνήμη των ηρώων και είθε να αξιωθούμε μια Κύπρο ανεξάρτητη στις ημέρες μας, ώστε οι επερχόμενες γενεές να έχουν μια νέα επέτειο, επέτειο χαράς να εορτάζουν κάθε χρόνο.

Ευχόμενος σε όλους εσάς υγεία και την ευλογία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, την ζώσα ελπίδα όλων μας, διατελώ μετά πολλών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής.

Λονδίνο, Ιουλίου 2021

Μετά Πατρικών ευχών,

ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας Ν Ι Κ Η Τ Α Σ